

24.10.2023

Er EU villig til at betale regningen for at hjemtage farmaproduktion?

De seneste års tendens til industripolitik og statsstøtte i EU er nu på vej med store skridt mod medicinalindustrien. I disse uger stryger forsyningssikkerhed hastigt op på den politiske dagsorden.

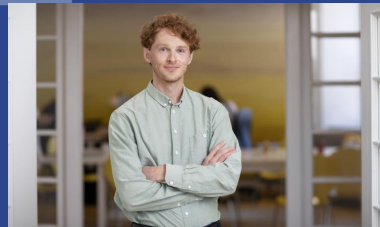
Skrevet af

Rasmus Egmont Foss

📞 +4561106288

✉️ rasmus@thinkeuropa.dk

Kontakt

Rasmus Egmont Foss

📞 +4561106288

✉️ rasmus@thinkeuropa.dk

Siden 1990'erne er meget produktion af medicin og farmaceutiske ingredienser flyttet ud af Europa. Mange konkurrenter har nydt godt af lavere lønninger og svagere regulering end i EU, især på miljøbeskyttelse. Men det bunder også i politiske valg: Kina har længe fulgt en målrettet strategi om at dominere de medicinske forsyningskæder, hvorimod europæiske indkøbere har fokuseret mest på pris og kvalitet, men sjældent forsyningssikkerhed

Resultatet er, at vi er blevet afhængige af billig, men vigtig medicin fra udlandet. For antibiotika er Kinas andel af den globale eksport steget fra omkring 10 pct. i 2003 til over 40 pct. sidste år. Og af industriens aktive farmaceutiske ingredienser får EU ca. 40 pct. direkte fra Kina, som også sidder tungt på råstofferne.

Det har gjort os sårbare over for medicinmangel: Mellem 2000 og 2018 steg omfanget af problemet i EU med faktor 20 ifølge en EU-rapport – og problemet er kun blevet værre under og efter coronapandemien.

Siden 2020 har EU gjort meget for at adressere medicinmangel, og flere tiltag ventes 24. oktober – men samtidig har EU gjort meget lidt for at løse de strukturelle problemer, der ligger bag. Det er ved at ændre sig.

Mere end 20 EU-lande bakker nu op om et forslag om at sikre mere produktion i Europa gennem Critical Medicines Act. Idéen tegner endda til at have industriens støtte: Som præsident for brancheorganisationen Efpia opfordrede Lars Fruergaard Jørgensen 2. oktober EU til at udvikle en "ambitiøs industripolitik for sundhedssikkerhed". Frankrig har allerede præsenteret en sådan, og EU-initiativet Ipcei Health er også på trapperne.

Men sundhed vil konkurrere om knappe midler med andre presserende behov, f.eks. klima og forsvar. Og produktion af medicin i EU vil komme med en merpris, både for indkøbere og for miljøet.

Hvor langt udviklingen går, afhænger af, om vi er villige til at betale den merpris, som det koster at rulle globaliseringen tilbage i sikkerhedens navn.